

33. கந்திரட்டை மணிமாலை

உருவம்

நேரிசை வெண்பா

பொன்னாய நன்னாடும் புத்தேள்க ளாஞ்சுரார்க்கு
மன்னாகி யேனோர்க்கு மாதேவாய் - மன்னும்
குகனே யுனக்குருவங் கூறினுய ரின்பாஞ்
சுகமென்று மெய்ந்நூல் சொலும்.

பொன் ஆய நன் நாடு உய் புத்தேள்களாம் சுரார்க்கு
மன் ஆகி ஏனோர்க்கு மாதேவாய் - மன்னும்
குகனே உனக்கு உருவம் கூறின் உயர் இன்பாம்
சுகம் என்று மெய்ந்நூல் சொலும்.

1. உருவம் = வடிவு. தடத்தமென்றுங் கூறப்படும்.

பொன் ஆகிய நல்ல நாடு எனும் தேவலோகத்தில் வாழுகின்ற தேவர்கள் ஆகிய சுரர்க்கும் அரசனாகி, ஏனோர்க்குப் பெரிய கடவுளாய் நிலைபெறும் குகனே! உனக்கு உருவம் கூற வேண்டுமாயின், மேலான இன்பமாகும் “சுகம்” என்று மெய்ந்நூல் (வேதங்களும் ஆகமங்களும்) கூறும்! 1

சொருபம்

கட்டளைக் கலித்துறை

சொலுநூ லனைத்தும் விதந்தெடுத்தோதுநற் றோத்திரங்கள் பலவு முனக்கே பொருந்துமென் றோர்பவர் பாவகிப்பேர் இலகுமெந் தாய்சொரு பந்தா னுனக்கிச்சை யென்பதொடு குலைவறு ஞானங் கிரியையு மாமெனக் கூறுவரே.

சொலும் நால் அனைத்தும் விதந்து எடுத்து ஒதும் நல் தோத்திரங்கள் பலவும் உனக்கே பொருந்தும் என்று ஒர்பவர் பாவகிப் பேர் இலகும் எந்தாய் சொருபம்தான் உனக்கு இச்சை என்பதொடு குலைவு அறு ஞானம் கிரியையும் ஆம் எனக் கூறுவரே.

சொல்லப்படும் நூல்கள் அனைத்தும் மிகுந்துரைத்து ஒதுகின்ற நல்ல தோத்திரங்கள் பலவும் உனக்கே பொருந்தும் என்று அறிபவர், பாவகி என்னும் பேர் விளங்கு என் தந்தையே! சொருபம் (தன்னியல்பு) உனக்கு இச்சையுடன் அழியாத ஞானமும் கிரியையுமாகும் என்று கூறுவர்! 2

சுவாபம்

நேரிசை வெண்பா

கூறுரையின் றாயென்னுங் கோலமறை காணாநின் பேறளவை யாரிங்குப் பேசுவா - நீற்றுசேய் உன்சுவா பந்தா னுலைவின்றி நின்றலென்பார் உன்சுவா பத்தையுணர்ந் தோர்.

கூறு உரையின் தாய் என்னும் கோலமறை காணாநின் பேறு அளவை யார் இங்குப் பேசுவார் - ஈறுஅறுசேய் உன் சுவாபம் தான் உலைவின்றி நின்றல் என்பார் உன் சுவாபத்தை உணர்ந்தோர்.

கூறப்படும் உரைகளுக்கெல்லாம் தாய் என்று கூறப்படும் அழகிய வேதங்கள் காணமாட்டாத உனது பேற்றின் அளவை இங்கு யார் பேசுவார்? அழியாத சேய் சுபாவம் தான் என்றும் அழியாது நின்றல் என்று உன் சுபாவம் அறிந்தோர் கூறுவர்! 3

விசேடம்

கட்டளைக் கலித்துறை

ஓராத பேதைநெஞ் சேறாத வுண்மையி லுள்ளவுனக் காராலுஞ் சொல்லற் கரிய விசேட மதிர்ப்பதென்னின் ஏரான தோற்ற மொடுக்கமில் லாம லிருத்தலென்றாம் சீராரு மெங்கண் முருகப் பிரானெனுஞ் சிற்பரனே.

ஓராத பேதை நெஞ்சு ஏறாத உண்மையில் உள்ள உனக்கு ஆராலும் சொல்லற்கு அரிய விசேடம் அதிர்ப்பது என்னின் ஏர்ஆன தோற்றம் ஒடுக்கம் இல்லாமல் இருத்தல் என்றாம் சீர்ஆரும் எங்கண் முருகப் பிரான் எனும் சிற்பரனே.

அழகு பொருந்திய எம் கண் போன்ற முருகப்பிரான் என்னும் அறிவான கடவுளே! தேர்ந்துணராத பேதை நெஞ்சு அறியாத உண்மையாய் உள்ள உனக்கு யாராலும் சொல்லுதற்கு அரிதான விசேடம் கூறுவதென்றால், அழகான பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாமல் இருத்தல் என்று ஆகும்! 4

வியாத்தியும் வியாபகமும்

நேரிசை வெண்பா

சிற்பர மாமுனக்குச் செப்பருவி யாத்திசொலிற் பொற்புடை வாரிதிநீர்ப் பூர்த்தியொக்கும்-வற்பார் வியாபகமுந் நீரளவை விண்மணியை யொக்கும் தயாபரசந் தோடகுகே சா.

சிற்பரனாம் உனக்குச் செப்பஅரும் வியாத்தி சொலின் பொற்புஉடைய வாரிதி நீர்ப் பூர்த்தி ஒக்கும் - வன்பார் வியாபகமும் நீர் அளவை விண்மணியை ஒக்கும் தயாபர சந்தோட குகேசா

கருணைக்கடவுளே! ஆனந்த குகேசனே! அறிவுக் கடவுளாம் உனக்குச் சொல்லுதற்குரிய வியாத்தி சொலின், அழகுடைய கடல்நீர் நிறைந்திருத்தல் ஒக்கும்; உறுதிமிக்க வியாபகம் சொலின்

கடல்நீரின் எல்லை சூரியனை ஒக்கும்; அதாவது சூரியன் கடல் பரப்பு முழுதும் பரவியிருப்பதுபோல் இருத்தல் ஆகும்! 5

குணம்

கட்டளைக் கலித்துறை

சாவும் பிறப்பு மருவாவொர் நித்திய தத்துவமாய்
யாவந் தனக்கு ஂடங்கநின் நோய்தோற்ற நாசமென்னும்
நோவில் வருந்தும் பசுக்களை வீட்டு னுழைக்கவெனா
மேவுங் கருணையி னோராறு நின்குணம் வேலவனே.

சாவும் பிறப்பும் மருவா ஒர் நித்திய தத்துவமாய்
யாவும் தனக்குள் அடங்க நின்றோய் தோற்றம் நாசம் என்னும்
நோவில் வருந்தும் பசுக்களை வீட்டுள் நுழைக்க எனா
மேவும் கருணையின் ஒர் ஆறு நின்குணம் வேலவனே.

வேலனே! இறப்பும், பிறப்பும் வாராத நித்தியப் பொருளாய் எல்லாம் தனக்குள் அடங்க நின்றவனே! தோற்றமும் அழிவும் என்னும் பிறவி நோயில் வருந்தும் உயிர்களை, வீடு பேற்றில் சேர்க்க எனக் கருதும் பெருங்கருணையே, உன் ஆறு குணம் ஆகும். தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், முற்றும் உணர்தல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பம் உடைமை என்பன அந்த ஆறு குணங்கள் ஆம்! 6

நிறம்

நேரிசை வெண்பா

வேலவ வென்றே மிழற்றுநர்க் கின்னாக்கஞ்
சால வளிக்குந் தயாநிதியே - கோல
நிறந்தா னினைப்போர்நெஞ் சின்படியா மென்னா
அறிந்தோர் ஞா னஞ்சிதறா தே.

வேலவ என்றே மிழற்றுநர்க்கு இன் ஆக்கம்
சால அளிக்கும் தயாநிதியே - கோல
நிறந்தான் நினைப்போர் நெஞ்சின் படி ஆம் என்னா
அறிந்தோர் ஞானம் சிதறாதே.

6. ஓராறு குணம் - ச்ருவஞ்சுதை, திருத்தி, அனாதிமுத்தத்தன்மை, சுவதந்திரத்துவம், அலுத்த சத்தி, அனந்தசத்தி யென்பனவாம். இவற்றின் பொருள்களும், விரிவும், சுருக்கமும், சந்தேக நீக்கமும் தகராலயரகசியத்து 2-ஆங் காண்டத்து 57-ன் உரையிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

வேலவனே என்று சொல்வோர்க்கு இனிய நன்மை மிகவும் அளித்தருளும் கருணாநிதியே! உனது அழகிய நிறந்தான், உன்னை நினைப்போர் நெஞ்சில் எந்த நிறத்தை விரும்புகிறார்களோ அதே நிறம் ஆகும் என்பதால் அறிந்தோர் அறிவு சிதறாது! 7

சத்திகாரியமும் பிறவும்

கட்டளைக் கலித்துறை

தேவா குமர குருபர சேம சிவக்கொழுந்தே
ஒவா வுனது விமலமெய்ஞ் ஞானம் விழிக்கொளிபோல்
மூவா விகளின் மனத்திற் கொளியா முயங்குதலின்
தாவா ருயிர்க்கறி வாஞ்சத்தி யொன்று தழைவுற்றதே.

தேவா குமர குருபர சேம சிவக்கொழுந்தே
ஒவா உனது விமல மெய்ஞ்ஞானம் விழிக்கு ஒளிபோல்
மூ ஆவிகளின் மனத்திற்கு ஒளியா முயங்குதலின்
தா ஆருயிர்க்கு அறிவாம் சத்தி ஒன்று தழைவு உற்றதே.

தேவனே! குமரனே! குருபரனே! இனிய சிவக்கொழுந்தே! நீங்காத உனது குற்றமற்ற மெய்யறிவு கண்ணுக்கு ஒளிபோல் விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலர் ஆகிய மூவகை உயிர்களின் மனத்திற்கு ஒளியாகக் கலத்தலின், குறைவிலாத உயிர்க்கு அறிவாகிய சத்தி ஒன்று தளிர்ந்தது எனலாம்! 8

நேரிசை வெண்பா

உற்ற சுழுத்திதனின் மூர்ச்சைதனி லொன்றுமின்றி
நிற்றல்போ லேமூட நீர்மையுயிர் - சொற்ற
மனதுடனுஞ் சேரா மனதுமற் றேசேய்
உனது திருவருள்சேர்க் கும்.

உற்ற சுழுத்தி தனில் மூர்ச்சைதனில் ஒன்றும் இன்றி
நிற்றல் போலே மூட நீர்மை உயிர் - சொற்ற
மனதுடனும் சேரா மனதும் அற்றே சேய்
உனது திருவருள் சேர்க்கும்.

நிகழும் சுழுத்தியினும் துரியத்திலும் ஒன்றையும் அறியாது இருத்தல் போல், அறியாமையுள்ள உயிர் சொன்ன

8. மூவாவிகள் = விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர்.

மனத்துடனும் சேராது! மனதும் ஒழிந்தே சேயாகிய உனது
திருவருள் சேர்க்கும்! 9

கட்டளைக் கலித்துறை

சேர்க்கு மருளின் றகவா னினைப்பது சேர்ந்தபின்னர்ப்
பார்த்த பொருள்கட் கெலாமிச்சை கொண்டு பணும்வினைகள்
தீர்த்திட வென்று பரிகார தண்டமுஞ் செய்வையந்த
மார்க்கம்வண் ணான்றொழில் போலாஞ் சடக்கர வாலியனே.

சேர்க்கும் அருளின் தகவால் நினைப்பது சேர்ந்த பின்னர்ப்
பார்த்த பொருள்கட்கு எலாம் இச்சை கொண்டு பணும் வினைகள்
தீர்த்திட என்று பரிகார தண்டமும் செய்வை அந்த
மார்க்கம் வண்ணான் தொழில் போல் ஆம் சடக்கரவாலியனே.

சடக்கரத் தூயவனே! சேர்க்கும் அருளின் குணத்தால் நினைப்பது
சேர்ந்த பின்னர் பார்த்த பொருள்கட்கெல்லாம் இச்சை கொண்டு
செய்யும் வினைகள் தீர்த்திடவென்று பரிகாரமாகத் தண்டனையும்
செய்வை! அவ்வாறு செய்யும் நெறியானது, வண்ணான் அழுக்குத்
துணியிலுள்ள அழுக்கை நீக்க உவர் மண்கொண்டு வெளுப்பது
போலாகும்; இது அழுக்கை அழுக்கால் நீக்கவே! 10

நேரிசை வெண்பா

வாலறிவா முன்னறிவு வாள்விழிக்குப் பாணுவொளி
போல வுளததுதான் புந்திபடர் - ஞாலமிசைச்
சென்றொன்றைச் செய்யுமெனச் செப்பார்கள் கற்றுவல்லோர்
என்றொண்டை யேற்றுகுநீ எனே.

வாலறிவு ஆம் உன் அறிவு வாள் விழிக்குப் பாணு ஒளி
போல உளது அதுதான் புந்திபடர் - ஞாலமிசைச்
சென்று ஒன்றைச் செய்யும் எனச் செப்பார்கள் கற்றுவல்லோர்
என் தொண்டை ஏற்ற குகனே.

எனது தொண்டினை ஏற்றுக்கொண்ட குகப்பெருமானே!
கற்றுவல்ல அறிஞர் உன் அறிவான தூய அறிவு ஒளியுடைய
கண்களுக்குச் சூரியன் ஒளிபோல் உள்ளதாகும்; அதுதான் மனம்
செல்லும் இவ்வுலகின்மீது சென்று ஒன்றைச் செய்யுமெனக்
கூறுகிறார்கள்! 11

கட்டளைக் கலித்துறை

குகனே குமர குருவே நினது குருநிறைவு
சகல பொருளிற் சிவணிய தேனுஞ் சடப்பொருள்கள்
அகமுன்னு கின்ற வறிவற்ற வத்துக்க ளாதலினால்
சுகமும்வெந் துக்கமுங் கொள்ளா விவையுயிர்க் கேசொந்தமே.

குகனே குமர குருவே நினது குரு நிறைவு
சகல பொருளில் சிவணிய துஏனும் சடப்பொருள்கள்
அகம் உன்னுகின்ற அறிவுஅற்ற வத்துக்கள் ஆதலினால்
சுகமும் வெம்துக்கமும் கொள்ளா இவை உயிர்க்கே சொந்தமே.

குகனே! குமரகுருவே! உனது குருத்துவம் சகல பொருள்களிலும்
கலந்திருப்பினும், சடப்பொருள்கள் மனத்தில் நினைக்கின்ற அறிவு
இல்லாத பொருள்களாதலினால் அவை இன்பத்தையும் அனுபவிக்க
மாட்டா; இன்ப துன்பங்கள் மனத்தால் அறியும் உயிர்க்கே
சொந்தமாகும்! 12

நேரிசை வெண்பா

சொந்தப் படுத்திச் சுகமுற்றார் நல்லுணர்வோர்
சிந்தை மருண்டில்லார் தீழ்ப்புற்றார் - பந்தமிலார்
ஓர்ந்துபடர் கந்தாநீ யுண்மைநிலை சேருமென்றன்
றீந்தமறை யுங்கருணை யே.

சொந்தப்படுத்திச் சுகம் உற்றார் நல் உணர்வோர்
சிந்தை மருண்டு இல்லார் தீழ்ப்புஉற்றார் - பந்தம் இலார்
ஓர்ந்து படர் கந்தாநீ உண்மை நிலை சேரும் என்று அன்று
ஈந்த மறையும் கருணையே.

மனத்தைத் தமக்குச் சொந்தமாக்கிச் கொண்டு நல்லறிவுடையார்
சுகம் அடைந்தார்; இல்லறத்தார் மனமயங்கிக் கீழ்மை அடைந்தார்;
உலகப்பற்றைத் துறந்தவர் அறிந்து நினைக்கும் கந்தனே! நீ
உண்மை நிலையைச் சேருங்கள் என்று அளித்த வேதங்களும்
உம்முடைய கருணையேயாகும்! 13

13. தீழ்ப்பு - தீட்பு என்பதன் விகாரம்; இழிவெனும் பொருட்டு. இதனிலக்கணம்
பரிபூரணானந்தபோதப் பிற்படலத்து 29-ன் உரையிலோரலாம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

கருணை தனையறி யாதவ ரேனிக் கருத்தையுயிர்க்
குரிமை யொடுவிதித் தானத னாலிந்த லுழலெல்லாம்
வரவிட னாயிற் றெனவதிர்ப் பார்நல்ல வாலறிவின்
றுரிய மலமறு மோகுக னாமெங்க ளுத்தமனே.

கருணைதனை அறியாதவர் ஏன் இக் கருத்தை உயிர்க்கு
உரிமையொடு விதித்தான் அதனால் இந்த ஊழல் எல்லாம்
வர இடன் ஆயிற்று என அதிர்ப்பார் நல்ல வாலறிவின்
தூரியமலம் அறுமோ குகனாம் எங்கள் உத்தமனே.

குகப்பெருமான் ஆகிய எங்கள் உத்தமனே! உன்
கருணையை அறியாத உயிர்களுக்கு ஏன் இக்கருத்தை
உரிமையுடன் விதித்தான்?. அதனாலன்றோ இந்தக் கேடெல்லாம்
வருவதற்கு இடமுண்டாயிற்று என்று கூறுவர். நல்ல தூய
அறிவில்லாமல் ஆணவமலம் ஒழியுமோ? அதனால் இறைவன்
கருணை என்பது ஒன்று உண்டு என்பது உறுதியல்லவா? 14

நேரிசை வெண்பா

உத்தமத்தி லுத்தமமா யுள்ளமுரு காபின்னும்
இத்துணையிச் சீவ னிழைக்குமென்றவ் - வத்தனென்போன்
ஏனறி யாதுணர்வா யெய்தினா னென்னுமுன்றன்
ஞானநிறை வென்றறியார் நா.

உத்தமத்தில் உத்தமமாய் உள்ள முருகா பின்னும்
இத்துணை இச் சீவன் இழைக்கும் என்று அவ் - அத்தன் என்போன்
ஏன் அறியாது உணர்வாய் எய்தினான் என்னும் உன்றன்
ஞான நிறைவு என்று அறியார் நா.

முதன்மைக்கெல்லாம் மேலான முதன்மையாயுள்ள
முருகவேளே! உனது அறிவின் நிறைவு என்று அறியாதவர்
நாக்கு, இவ்வளவும் இவ்வுயிர் செய்யும் என்று அக்கடவுள்
என்போன் ஏன் அறியாமல் அதன் அறிவாய் வந்தான் என்று
கூறும்!

கட்டளைக் கலித்துறை

நாவான் மனதா லளப்பருங் கந்தநின் னல்லுறழ்வு
தாவான சீவர் வினைவயத் தாற்செயுந் தன்மையெல்லாம்
தூவோடு முப்போ தினுநனி காணுந் தொடர்வினையின்
றேவேட்கை யாயெண்ண றன்னையுங் கண்டிடு மெண்ணுமன்றே.

நாவால் மனதால் அளப்பரும் கந்த நின் நல் உறழ்வு
தா ஆன சீவர் வினைவயத்தால் செய்யும் தன்மை எல்லாம்
தூ ஒரு முப்போதீனும் நனி காணும் தொடர்வினை இன்றே
வேட்கையாய் எண்ணல் தன்னையும் கண்டிடும் எண்ணும் அன்றே.

வாக்காலும் மனத்தாலும் அளந்தறிய முடியாத அருமையுடைய
கந்தப்பெருமானே! உனது மேலான அறிவு, உன்னை ஆதாரமாகக்
கொண்ட உயிர்கள் வினையின் காரணத்தால் செய்யும் தன்மை
எல்லாம், தூய்மையுடன் முக்காலத்தும் நன்கு காணும். தொடர்கின்ற
வினை இல்லாமலே அக்காலமே ஆசையாய் நினைத்தலையும்
காணும். திருவுளத்தில் நினைக்கும். 16

நேரிசை வெண்பா

அன்புற்ற கந்தாநின் னாசிலறி வானதுயிர்
முன்புற்ற கன்மமின்றி மோகத்தாற் - பின்புமுன்னல்
சிந்தித்து முன்னுணரத் தேவையொன்று மின்றென்னா
நந்தலற்றா ரோர்வார் நயந்து.

அன்புற்ற கந்தா நின் ஆகஇல் அறிவானது உயிர்
முன்பு உற்ற கன்மம் இன்றி மோகத்தால் - பின்பும் உன்னல்
சிந்தித்து முன் உணரத் தேவை ஒன்றும் இன்று என்னா
நந்தல் அற்றார் ஓர்வார் நயந்து.

அன்பு உடைய கந்தப் பெருமானே! உனது குற்றமில்லாத
அறிவானது, உயிர் முன்பு செய்த வினையின்றி ஆசையால் பின்பும்

16. அன்றே = அக்காலமே.

17. “தேவையொன்று மின்று” என்றதன் பொருள் - ஆணவ அழுக்குடைய சீவனுக்கு
நினைவெழுந்தவுடன் யாதொன்றை யிச்சித்தல் சகசம். அது நிமித்தங் கர்த்தாவானவர் தமது
நிறைவான ஞானவியாபகத்தை அச்சீவனது இதயகருவியின் கண் மட்டும் இல்லாது
செய்யவேண்டுமென்றலும், ஞானத்தாலன்றி அஃவமுக்கொழியாததால் அஃவணர்வைச் சீவனுக்குச்
சேரவொட்டாது செய்ய வேண்டுமென்றலும் அனாவசியம் எனவாம்.

நினைத்து முன்பு அறியாத தேவையொன்றுமில்லை என்று கேடில்லார் நன்கு அறிவார்கள். 17

“தேவை யொன்றுமின்று” என்றதன் பொருள் - ஆணவ அழுக்குடைய சீவனுக்கு நினைவு எழுந்தவுடன் யாதொன்றை இச்சித்தல் சகஜம்; அவ்வழக்கு ஒழியாததால் அவ்வுணர்வைச் சீவனுக்குச் சேரவொட்டாது செய்யவேண்டுமென்றலும் அனாவசியம் எனவாம்.”

கட்டளைக் கலித்துறை

நயந்த கருணையி னாலைந்து கன்மமு ஞ்றுகின்ற
சுயம்பிர காச முருகாநின் கூத்துயிர்த் தூறனைத்தும்
இயங்கும் படிக்குள்ள தேயந்த வாட்டின்ன மெற்றென்னினோ
துயங்காம லெங்கு நிறைவாய சூக்கும் சூத்திரமே.

நயந்த கருணையினால் ஐந்து கன்மம் உஞ்றுகின்ற
சுயம்பிரகாச முருகா நின் கூத்து உயிர்த் தூறு அனைத்தும்
இயங்கும் படிக்கு உள்ளதே அந்த ஆட்டு இன்னம் எற்று என்னினோ
துயங்காமல் எங்கும் நிறைவாய சூக்கும் சூத்திரமே.

விருப்பமான கருணையில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து பெருந்தொழில்கள் செய்கின்ற சுயம்பிரகாச முருகப் பெருமானே! உனது நடனம் உயிர்த்தொகை அனைத்தும் இயங்கும்படிக்கு உள்ளதாகும். அந்த நடனம் இன்னம் எத்தன்மைத்தோ என்றால் தூங்காமல் எங்கும் நிறைந்துள்ள சூக்குமக் கயிறேயாம்! 18

நேரிசை வெண்பா

சூத்திர வாட்டிற்றன் றூலமு முள்ளுடம்பும்
சோத்திவிட்ட தானுந் தொழிற்பட்டு-மூத்த
வினைப்படிக்கு மிச்சை விளைவின் படிக்கும்
அனுபவிக்கும் வேலோ யணு.

18. ஐந்து கன்மம் = சிருட்டியாதி ஐம்பெருந்தொழில். தூறு - தொறு என்பதன் விகாரம்; கூட்டமெனும் பொருண்மைத்து. பி-நிகண்டு காண்க. தூங்காமலென்னாது “துயங்காமல்” என்றது எதுகை நோக்கிய விகாரமாம்.

19. சோத்தி - சுழுத்தியென்பதன் மருஉ.

சூத்திர ஆட்டில் தன் தாலமும் உள் உடம்பும்
 சோத்திவிட்ட தானும் தொழில்பட்டு - மூத்த
 வினைப்படிக்கும் இச்சை விளைவின் படிக்கும்
 அனுபவிக்கும் வேலோய் அணு.

வேலவனே! உயிரானது சூத்திர நடனத்தில் தன் தூல
 உடம்பும் குக்கும் உடம்பும் சுழுத்தி, அவத்தை (உறக்க நிலை)
 விட்டதால் செயல்பட்டுப் பழைய வினைப்படிக்கும் இச்சையின்
 விளைவின்படிக்கும் அனுபவிக்கும்! 19

கட்டளைக் கலித்துறை

அணுவான சீவன் பிராரத்து வத்தை யனுபவிக்குங்
 குணமேற்ற போதங்க ணாகாமி யத்தையுங் கூட்டுமிது
 மணமாதைப் புல்கு பவன்வேறு மாது மருவலொக்கும்
 உணர்வோது கந்த ரனுபூதி யத்தனெஞ் சுற்றபொன்னே.

அணுஆன சீவன் பிராரத்துவத்தை அனுபவிக்கும்
 குணம் ஏற்ற போது அங்கண் ஆகாமியத்தையும் கூட்டும் இது
 மணமாதைப் புல்குபவன் வேறுமாத மருவல்ஓக்கும்
 உணர்வு ஓது கந்தர் அனுபூதி அத்தன் நெஞ்சு உற்ற பொன்னே.

இறைஞானத்தைக் கூறும் கந்தரனுபூதி பாடியருளிய எம்
 தந்தையான அருணகிரிநாதர் மனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பொன்னே!
 உயிரான சீவன் ஊழ்வினை என்னும் பிராரத்த வினையை
 அனுபவிக்கும் குணத்தைக் கொண்டுள்ளபோது, ஆகாமியம் என்னும்
 புதிய வினையை ஈட்டும்! இது எதனை ஓக்குமென்றால், தன்
 மனைவியைப் புணரும் ஒருவன் வேறு அன்னிய மாது
 ஒருத்தியையும் புணருதலை ஓக்கும்! 20

